

NYE CD'ER**EMI**

Babyshambles: Shotter's Nation
Arch Enemy: Rise Of The Tyrant

PLAYGROUND

Jørn Hoel: På grunn av dæ
Jose Gonzales: In Our Nature

SONY/BMG

Bruce Springsteen: Magic
Annie Lennox:

Songs Of Mass Destruction
Kenny Chesney: Just Who I Am

BONNIER

Katie Melua: Pictures
The Cult: Born Into This
The Donnas: Bitchin'
Hamell On Trial: Songs For Parents Who
Enjoy Drugs
Maggie Reilly: Rowan

WARNER

Matchbox Twenty: Exile On Mainstream
King Creosote: Bombshell

INDIE

Black Debbath: Hyller kvinnen

Nightwish: Dark Passion Play
Sodom: The Final Sign Of Evil

MUSIKKOPERATØRENE

Valkyrien Allstars: Valkyrien Allstars
Haddy N'Jie: Welcome Home
The Aller Vørste: Live 1980
Trio Mediæval: Folk Songs

UNIVERSAL

John Fogerty: Revival
Lars Winnerbäck: Daugava
Ian Brown: The World Is Yours
Vanessa Paradis: Divin Idylle

NYE CD'ER**PROFFENE**

Sure saker

(Egen produksjon)

Hvis musikk skal gjøre deg så glad at du har lyst til å gaule, eller kanskje tankefull, stille og undrende; så har Proffene fra Bergen for lengst funnet oppskriften på begge deler. Hør bare på «Treg» eller «Skyene driver». Denne gjengen er også så rause at de inviterer kolleger med seg i studio. Når Proffene med all sin entusiasme og spillesugne bergensmusikere samarbeider, må det jo bli bra. Bakerst holder Terje Thunes orden på rytmene og sørger for at det svinger. Og i front synger Cecilie Tande med sjarme og innlevelse. Resten av gjengen fargelegger Trond Nordviks låter på beste vis. Og holder ham i ørene når det trengs. Ingen over, ingen ved siden. Proffene ruler fortsatt.

PER RANDERS HAUKAAS

BETTIE LAVETTE

The Scene of the Crime

(Anti Inc.)

For et samarbeid! Evigunge Betty LaVette (61) har dratt med seg Patterson Hood og resten av sørstatstrockerne i Drive-By Truckers tilbake til røttene sine i legendariske FAME Studios i Muscle Shoals, Alabama. Noen av de gamle kjempene fra studioets gullalder, deriblant Spooner Oldham, er med på laget – og resultatet er knall, en råstoff miks av soul, R&B og skitten rock'n'roll dynket med sumpvann. LaVette besøkte Bergenfest for to år siden. Den gang imponerte hun med sjelfulle tolkninger av andres materiale. Det gjør hun her og, fra Elton John og John Hiatt til Eddie Hinton og Frankie Miller. Bettyes gullstrupe er kanskje sprekere enn noen sinne, så hun og superbandet må gjerne ta turen tilbake i april-mai.

FRANK JOHNSEN

JONI MITCHELL

Shine

(Hear music)

Joni Mitchell er tilbake med ny plate etter et langt opphold der hun har konsentrert seg om andre kunstneriske uttrykksformer, som å male bilder. Hun åpner sitt comeback med instrumentalen «One Week Last Summer» – en vakker sang med Joni Mitchells piano i front. Det setter standarden for denne platen der hun serverer ni nye låter, samt en nyinnspilling av «Big Yellow Taxi». Joni Mitchell spiller det meste selv, men har også fått hjelp av sin mangeårige partner, Larry Klein på bass, Brian Blade spiller trommer mens Greg Leisz bidrar med utsøkt gitarspill på sin pedal steel. Mitchell viser i låter som «If I Had A Heart» at hun heller ikke har mistet noe av sitt politiske engasjement. Herlig å ha henne tilbake.

PER RANDERS HAUKAAS

ANNIE LENNOX

Songs of Mass Destruction

(Sony BMG)

Tittelen skulle antyde en plate med sterk politisk slagside, gjerne anti-Bush, men det er ikke den skotske popstjernens stil. Hun liker seg i et mørkere mellommenneskelig landskap, der kjærligheten ikke alltid har de beste vekstvilkår. Fire soloplater på 15 år er ikke særlig produktiv, men den gamle Eurythmics-stjernen liker å male med mange pensler i studio. Som gjør at låtene også spriker – fra de mest innadvendte pianoballader til dansepopp ikke fjernt fra Madonna. Det mest direkte politiske innslaget kommer i «Sing», en låt farget av hennes sterke AIDS-engasjement. Her har hun fått med seg tidenes kor i ryggen, bestående av kun stjerner – fra nevnte Madonna, Celine Dion og Shakira til Pink, Josh Stone, Fergie... Et elegant, om enn litt glatt album.

FRANK JOHNSEN

BRUCE SPRINGSTEEN

Magic

(Sony BMG)

Bruce Springsteen har åpenbart trengt en kontrast til «The Seeger Sessions», som har preget livet hans de siste årene. Folkemusikere sparkes ut av studio. Inn kommer hans gamle venner fra The E Street Band, som The Boss har jobbet på og av med siden 1972 (sist på «The Rising» i 2002). Det sparkes skikkelig fra i åpneren «Radio Nowhere» – der überprodusent og grungeguru Brendan O'Brien lager skarp elgitarlyd. På platens kanskje beste kutt, «Livin' in the Future», er alle signaturtonene fra E Street Band til stede. Men så stopper det litt opp. Låtene er rett og slett ikke gode nok. Lyden mangler dynamikk. Bandfølelsen er fraværende. På platens «hemmelige» kutt, «Terry's Song», en ode til hans beste venn som døde i år, får vi inderligheten som savnes tidligere.

FRANK JOHNSEN

STEVE EARLE

Washington Square Serenade

(New West Records)

Siden sist har han giftet seg for syvende gang og flyttet fra Nashville til New York. Begge deler preger serenadene fra Washington Square i Greenwich Village. Helt upolitisk klarer Steve Earle aldri å være. «Steve's hammer (for Pete)» varsler fortsatt politisk opprør, «Red Is The Color» forteller også sitt. Produsent John King fra The Dust Brothers (Beastie Boys, Beck), har styrt spakene med nennsom hånd, men først og fremst er dette lyden av en 52 år gammel hardcore trubadur som tillater seg å nyte livet og kjærligheten i The City Of Immigrants. Det er ham vel unt, men det blir ikke svær musikk av det. Jeg gleder meg til Steve Earle blir ordentlig forbannet igjen.

ESPEN BØRHAUG

gravd i musikken for å finne frem til min greie, og nå føler jeg at jeg har klart å fryse et øyeblikk i mitt liv, sier Matias

FOTO: RUNE JOHANSEN